

[Aksel Larsen.]

ning foranstaltet en folkeafstemning, og jeg gør på ny opmærksom på, at der ikke findes dækning for påstanden om, at grundloven forbyder folkeafstemning til afgørelse af et sådant udenrigspolitisk spørgsmål.

Det er kun udmærket, at regeringen vil virke for en samlet europæisk sikkerhedsordning indbefattet en løsning af Tysklands-spørgsmålet. Det ville være endnu bedre, og det er påkrævet, om regeringen også udtalte sig om spørgsmålet om Tysklands grænser eller mere konkret om grænsedragningen mellem Polen og Tyskland, og når nu den radikale ordfører har nævnt denne sag, så kan vi vel forvente også at få en udtalelse fra regeringen herom. Hvis vi ikke kan få en udtalelse i dag, nå ja, så bliver der jo snart en lejlighed, når det forslag til beslutning, vort parti i går har stillet, kommer til behandling her i tinget.

Jeg stoler absolut på regeringserklæringen om, at der ikke findes kernevåben inden for dansk område, og at dette også gælder for Grønland og for Grønlands luftrum. Spørgsmålet er blot, hvilke garantier regeringen har fået; og hvilke garantier kan regeringen give folketingsfor, at der ikke alene ikke sker landinger med kernevåben bl. a. på Thulebasen, men at der heller ikke sker overflyvninger med kernevåbenbærende amerikanske flyvemaskiner i Grønlands luftrum? Det i forbindelse med ulykken ved Thule fremkomne synes mildt sagt at sandsynliggøre, at den danske atomvåbenkrigspolitik ikke er blevet respekteret, og jeg tror, folketingsfor bør udtale sig herom. Jeg tror i øvrigt, det er på tide, at man i Danmark begynder at interessere sig for at få Thulebasen afviklet. Herom har jeg i sinde at stille et forslag om motiveret dagsorden.

Vi anser det for et stort fremskridt, da den danske regering i sin tid med folketingsfor tilslutning gav sin støtte til U Thants tre punkter og siden kraftigt og direkte har opfordret USAs regering til betingelsesløst at indstille bombningerne af Nordvietnam. En gentagelse af erklæringen herom fra den ny regerings side forekommer imidlertid netop i dag stereotyp og ret uaktuel. Nu er det de omfattende og skånselsløse amerikanske bombninger af storbyerne i Sydvietnam, der påkalder opmærksomheden. Krigs-

handlingerne i Saigon og andre større byer over hele Sydvietnam viser med en tydelighed, så selv konservative ministre må kunne erkende det, at USA med sit mægtige militærapparat er i krig med praktisk talt hele Vietnams befolkning. Tiden er inde, hvor Danmarks regering og folketingsfor bør accelerere sine protester til USAs regering og kræve, at den indstiller sine krigshandlinger og overlader Vietnam til landets egen befolkning.

Endelig et par ord om markedspolitikken. Regeringen må for os så inderlig gerne fastholde Danmarks ansøgning om optagelse i fællesmarkedet. Der er jo lukket af for forhandlinger, så der sker ingen ulykker ved, at ansøgningen ligger hos Kommissionen i Bruxelles. Det, man bør gøre, er imidlertid at erkende situationens realitet, som er den: dansk erhvervslivs sammenslutning med fællesmarkedet er der lukket af for, derfor må man nu endelig tage fat på alvorligt og energisk at orientere sig i anden retning og få udbygget og udvidet det nordiske økonomiske samarbejde og som det først fornødne søge det handelspolitiske samarbejde mellem de nordiske lande etableret. Handelsmæssigt er de nordiske lande forenet en stormagt, hvilket de også fik erfaring for under Kennedyrunden. Jeg håber, at hele den danske delegation og også regeringen vil arbejde for virkelige fremskridt under Nordisk Råds kommende session i Oslo, og jeg håber ligeledes, at man såvel i Nordisk Råd som herhjemme i regering og folketingsfor vil arbejde for snarlige principbeslutninger vedrørende den faste Øresundsforbindelse og den kommende storlufthavn på Saltholm. Jeg kunne sige meget om den absolutte nødvendighed af dette, det skal jeg undlade ved denne lejlighed, men jeg vil dog bemærke, at hvis man ønsker at bedre beskæftigelsen på Sjælland, så vil det være gavnligt at tage fat på løsningen af Øresundsproblemerne.

Jeg har anset det for rigtigt i debatten her at henholde mig til indholdet af regeringserklæringen. Der bliver jo i den kommende tid rig lejlighed til at beskæftige sig med mange andre politiske og økonomiske spørgsmål. Vi takker statsministeren for udtalelsen om, at regeringen ikke agter at være sig selv nok, men at den ønsker virkeligt samarbejde også med oppositionen i folke-